

W NIEDZIELĘ DNIA 12. LISTOPADA 1849.

Z Warszawy d. 4. Listopada.

Odebraliśmy do ogłoszenia 9 rozkazów dziennych wydanych w głównej kwaterze Cesarzkiej w rozmaitych datach miesiąca Sierpnia, Września i Października do wojska, a przez, JO. Xcia Poniatowskiego, Naczelnego wojsk Polskich Dowodzę, podanych do wiadomości tychże wojsk d. 22 Października w głównej kwaterze w Krakowie. Rozkazy te wydane są przez JO. Xcia Neufschatelskiego Majora generalnego, a co do zgodności tłumaczenia, zaświadczone przez JW. Jenerala Fiszera, Szefa Sztabu generalnego Polskiego.

Rozkaz I. d. 27 Sierpnia.

JPP. Marszałkowie i Jenerałowie dowodzący korpusami wojska, każą przedrukować i ogłosić w obozach i stanowiskach przez wojska pod ich rozkazami sąsiednich, iż sąd złożony z komisji wojenny skazał na śmierć stosownie do praw wojskowych pod d. 25 Sierpnia, Jozefa Varlet, dozorcę magazynu napoiów gwardyi Cesarzkiej, Felixa Müller, przydanego dozorcę magazynu żywności, a na 6 lat do karydan Rudolfa Woll, urzędnika przy rozdawaniu napoiów gwardyi Cesarzkiej, za to, iż na swoją korzyść przedawali własność

żołnierz. — PP. Gubernatorowie i Dowodcy korpusów, podobnie każą ogłosić w komendach zostających pod ich dowództwem, a szczególnie w miejscach etapów, teraźniejszy rozkaz i dekret. — Rozkaz ten i dekret czytane będą przy rozkazach pułkowych.

Rozkaz II. d. 20. Września.

Najjaśniejszy Cesarz uwiadomiony jest, że korpusy z wielką postępują sobie opieszałością w podawaniu Inspektorom popisów list przyzownych, potrzebnych do robot inspekcyjnych. Ta nieregularność tamuje działanie administracyjne wojska, i stać się szkodliwą tak dla szczególnego dobra korpusów, jako i Najjaśniejszego Cesarza.

Wola jest Najjaśniejszego Cesarza, aby korzystając z teraźniejszego odpoczynku wojska, ułożono porządnie wszystkie części administracji, których rewie robią zasadę.

Z tego powodu rozkazano jest komendującym korpusami wszelkiej broni, ażeby Inspektorom popisów regularnie podawali tak listy przyzowne, jako i wszelkie inne wiadomości, iakieby dla ułożenia swych robot stosownie do wydanych w tej mierze przepisów, potrzebować mogli.

PP. Marszałkowie i Jenerałowie kommanderujący naczelnie, wykonania powyższego rozkazu ściśle dopilnować powinni.

Rozkaz III. d. 21. Września.

Minister wojny mając sobie zlecone przesyłać familiom wojskowych poległych lub umarłych na obczy siemi wiadomienia i dowody potrzebne, żałuje, iż do tych czas nie mógł odpowiedzieć dokładnie na liczne prośby temu podane.

Cesarz Jmć rozkazał, żeby ściśle się trzymało regulaminu ministra wojny pod datą 23 Brumaire, 12go roku, względem wykonania przepisow kodexu cywilnego, mogących być przystosowanemi do wojskowych każdej broni.

Podług przepisow w paragrafie 2gim regulaminu tego zawartych, powinien być utrzymywany przez każdego kwatermistrza z regimentow z jednego lub więcej batalionow lub szwadronow składających się, a przez każdego kapitana kommanderującego, z korpusow kompanijami tylko exystujących, rejestr do aktow stanu cywilnego: inny rejestr powinien być utrzymywany w sztabie jeneralnym korpusow armii; do aktow cywilnych, tyczących się officerow bez woyska i officyalistow. Te rejestra powinny być numerowane i zacyfrowane w każdym rejestrze przez dowodzcę jego, w sztabie jeneralnym korpusow wielkiej armii, przez Jenerała pod-Szefa sztabu,

Inspektorowie rewii pełni będą obowiązki officerow stanu cywilnego, dla officerow bez woyska i officyalistow; kwatermistrze i kapitanowie kommanderujący, dla officerow korpusu swego; ofiarci pod swierżeknością rad gospodarzow i Inspektorow rewii. Pierwsi i drudzy osobiście są odpowiedzialni z dokładnego wykonania formalności przepisanych w artykule pierwszym informacyi pod datą 24

Brumaire 12go roku, który to artykuł dobrze pojąć powinien.

Extrakt zgadzający się powinien być posyłany regularnie co miesiąc ministrowi wojny na ręce inspektorow rewii, mających sobie zlecone przy sztabie jeneralnym utrzymywanie wspomnianych rejestrów. Inspektorowie rewii przesyła również co miesiąc podobne ekstrakty ministrowi z rejestrów utrzymywanych przez kwatermistrzow w każdym regimente lub oddziale do ich inspekcji należących. W wielkiej armii zbior tych aktow cywilnych posłany będzie w tymże samym czasie Majorowi jeneralnemu.

Inspektorowie rewii, sztabs-officerowie, lub kwatermistrze, mający sobie zlecone funkcyje officerow stanu cywilnego, powinni czuć ważność środków, których wykonanie im jest powierzone: powinni utrzymywać najszybszą regularność w najmniejszych szczegółach i przez ciągłą uwagę zapobiedz omyłkom, któreby się stały szkodliwemi dla tych, którychby dotyczyły się, a ich samych poddały karom prawem przepisanyim.

Marszałkowie kommanderujący korpusami, Szefowie sztabu jeneralnego i rady gospodarze korpusow wszelkiej broni, powinny mieć jak największy dozór w tym względzie.

Rozkaz IV. d. 23. Września.

Cesarz Jmć przejeżdżając koło dala wczorajszego przez obon dywizyi Jenerała Dupas, postzegł wiele nieczyściwości na tyłach obozu. Uważał równie Cesarz Jmć, iż artykuł 5go przepisu dla piechoty w obozach, nie jest zachowany tak co do miejsc, gdzie iatki założone być powinny, jak co do śpiesznego pogrzebania wewnątrzności bydzących.

Oświadcza swole niezadowolowanie Cesarz Jmć Jenerałowi dywizyi Dupas, i nadać

mu areszt na 24 godzin. Tenże ma dać ścisły areszt na 48 godzin adjutantowi kommanderującemu, Szefowi sztabu jego dywizyi.

Jenerał brygady Larsson, Szef sztabu 2go korpusu, ma areszt ścisły na 24 god. Cesarz Jmć oświadcza mu swe największe niezadowolowanie za to, iż nie doniósł Marszałkowi Oadinet o niedopełnieniu przepisów wojskowych tak względem kłosa, jak iatek jego obuwia. Cesarz Jmć widział między barakami ostatnimi wewnątrzności bydzące gniące.

Rozkaz V. d. 23. Września.

Ponieważ P. Gauthier, adjutant Jenerała Roguet, znaydował się dnia wczorayszego na rewii, którą Cesarz odprawiał z swą gwardyą, w mundurze i z rękodem na koniu nie według przepisów wydanych dla adjutantów, oznaczona mu się areszt ścisły na dni ośm. Jenerał Roguet z większą dokładnością depilauie na przyszłość dopełniania ustaw wojskowych.

Rozkaz VI. d. 24. Września.

Cesarz Jmć rozkazuje, aby w woysku Jego officerowie i żołnierze ściśle zachowali przepisy regulaminu, tyżącego się munduru, odzieży i oporządzenia. Marszałkowie państwa i jenerałowie naczelnie korpusami kommanderujący ukarzą officerow, którzyby od przepisów tych zbooczyli i dowodzców korpusów, którzyby sobie pozwolili odmienić obiór i oporządzenie żołnierza, który powinien być odziany we wszystkie szczegóły ubioru przez Cesarza mu dane.

Cesarz Jmć oświadcza niezadowolowanie swoje dowodzcóm korpusów, którzy w terażniejszej porze pozwalają chodźć w pantalionach płóciennych.

Cesarz Jmć rozkazuje, aby pod żadnym pretekstem żołnierz nie był bez pantalionow i spodni sukiennych.

Z niezadowolowaniem spostrzeżt na lustra-

cyach żołnierszy piechoty i jazdy ubranych tylko w pantaliony płócienne, co ich na choroby wyślawia.

Na lustracyach żołnierz powinien być ubrany ściśle podług przepisow regulaminu.

Rozkaz VII. d. 23. Września.

Panowie Jenerałowie, Potkownicy, Inspektorowie i Pod-Inspektorowie popisow, kommissarze ordonatorowie, kommissarze woieni, kommandanci placu, szefowie administracyi, iednym słowem, wszyscy urzędnicy, którzy mają przy swoim boku sekretarzow, tłumaczow &c. nadeszłą w naykrótszym czasie przesiągu Jenerałowi kommanderującemu szandarmeryą następujące szczegóły względem każdego z tychże ludzi:

- 1.) Imiona i nazwiska.
- 2.) Miejsce urodzenia i departament.
- 3.) Wiek.
- 4.) Rysopis zupełny.
- 5.) Urząd, jaki już osoba w woysku posiada.

6.) Osobą, do której jest przywiązana.

Podobne szczegóły nadesłane być powinny zawsze przy przyymowania innych osob na jakikolwiek urząd w terażniejszym rozkazie przepisany.

Wszystkie te uwiadomienia zapisywane będą w rejestrze tym końcem utrzymywanym.

Wyciąg takowego rejestru wydany będzie każdej osobie, i stać się iey ma za passport w obwodzie stanowisk woyska.

Zaczawszy od d. 10 Października, nikt nie będzie mógł zostawć przy woysku, nie u wiadomiwszy wprzód, jaki urząd w nim wypełnia.

Rozkaz VIII. d. 1. Października.

Sekretarz Adjutanta kommanderującego Méniago, kommandanta placu Wiednia, nazwiskiem Gaéniard, przekonany wyrokiem

kommissyi woyskowej o porozumienie z nie-
przyjacielem i odbierania od niego piśniedzy,
skazanym został na śmierć i dzisiaj egzekwo-
wanym.

Cesarz Jmć rozkazuje, ażeby Adjutant
kommanderujący Mériage w kommandzie pla-
cu Wiednia złączonym był, i ażeby usta-
nowiono kommissyą z czterech intendentów
złożoną do wysłędzenia:

1.) Czyli Adjutant kommanderujący Mé-
riage znał tego Guéniard, gdy go przyjął na Sek-
retarza?

2.) Jakie przedsięwzięł środki Adjutant
kommanderujący Mériage, dla zapewnienia się
o obyczajach, uszcziwości i moralności tego
człowieka, nim mu mieysce tak ważne powie-
rzył, i z którego mógł poznawać szczegóły
woyska.

3.) Czyli P. Mériage powziął był wła-
dność o obyczajach tego Guéniard od osób,
przy których ten człowiek pierwszy zstąpił?
Czy miał on papiery zaświadczenia jego do-
bre sprawowanie się?

4.) Jak mógł P. Mériage nie wiedzieć, że
ten Guéniard od dawna złą miał reputacyą?

J. C. Mość oświadcza officerom sztabo-
wym, kommandantom placu i szefom admini-
stracyi, iż są odpowiedzialni za osoby, któ-
rym zaufał swego udziału. Pierwszym ich
obowiązkiem jest przyjmować ludzi dobrej
sławy, i znanych z dawniejszych postępów,
a oddalać najusilniej osoby bez szacunku pu-
blicznego i moralności, które przez iatrygi ta-
twiły się wywyższają, oszukują tych, któ-
rzy ich użyli, i zdradzają tajemnice gabinetów,
do których wchodzi.

Rozkaz IX. d. 22. Października.

JO. Xię Jmć Naczelnay Wodz podaje do
wiadomości woysku wyrok kommissyi woys-
kowej w Imieniu Najjasniejszego Cesarza i

Króla, skazujący na śmierć Franciszka Gué-
niard, sekretarza placu Wiednia, oskarżonego
i przekonanego o korespondencyą z nieprzyja-
cielem, który to dekret wykonany został we
24 godzin po publikaeyi.

Zgodność zaświadczę.

W Warszawie d. 30 Października 1809.

Kapitan, zastępujący Szefa sztabu

Gubernialnego,

Wilkoszewski.

Podług wiadomości partykularnych, lecz
pewnych, pokoy na dniu 14 p. m. przez N.
Cesarza Francuzow i N. Cesarza Austryackie-
go podpisany, od obu tychże Monarchow tra-
tyfikowany został. Warunki tego pokoju, co
do Xięstwa Warszawskiego, są następujące:
" Cesarz Austryacki ustępuje i oddaje Najias.
Królowi Jmci Saskiemu, dla przyłączenia do
Xięstwa Warszawskiego, całą Galicyą za-
chodnią, czyli nową Galicyą, zaokrąglenie na
około Krakowa na prawym brzegu Wisły ni-
żej oznaczone, i cyrkul Zamoyski w Galicyi
wachodniej.

Zaokrąglenie na około Krakowa na pra-
wym brzegu Wisły poza Podgorze, będzie
miało wazędzie za promień odległość Podgorza
od Wieliczki; linia demarkacyyna przechodzić
przez Wieliczkę i opierać się będzie na za-
chod o rzeczkę Skawinę, a na wschod o stru-
myk, który wpada do Wisły pod Brzegami.
Wieliczka i całe terytorium Zup solnych na-
leżać będą wspólnie do Cesarza Austryackiego
i do Króla Saskiego. Sprawiedliwość w ni-
wymierzona będzie w imieniu Władzy muni-
cypalney; woyska tam tylko będą dla poli-
cyi i wrowney liczbie z każdego z dwóch na-
rodow. Sól Austryacka z Wieliczki będzie
mogła być transportowana Wisłą przez Xię-
stwo Warszawskie, nie podlegając żadney opła-

cie. Złota pochodzące z Galicyi Austryackiej będą mogły być exportowane Wistę. Będzie mogło nastąpić między Napias. Cesarzem Austryackim i Napias. Królem Jmeis Sakim enczerzenie granie tak, ażeby rzeka San od punkta, w którym dotyka się Cyркуła Zamoyckiego, aż do swego ujścia w Wistę, stażyła za granicę obu państwom.,

Podług listow przez osoby wiary godne z Drezna pisanych, Napias. Pan, na zaproszenie Napias. Cesarza Francuzow, udać się miał na daju 1 b. r. w podróż do Paryża.

Z Wiednia d. 18. Października.

Dziśkaysza gazeta tuteysza zawiera co następuje:

Słowo pokoju dało się nakoniec słyszeć, i przywiązana do tego słowa moc czarodziejiska, napelniała umysły spokojnością, której tak bardzo potrzebowali po nowym akcie wielkiej tragedyi lądowej. Oby był ostatnim; oby nieprzyjaciele Francyi, którzy okazali znowu, że są ledynkami Austrii nieprzyjacielami, nie ponowili więzcy przez swoje wybicie krwawego widoku!

W tym samym daju, w którym przed 3 laty (pod Jeną) laury zdobliły skronie Bohatyrza, naszczepioną została roszczka oliwna, która daj Boże, żeby wyrosła na potężne drzewo i błogosławiający, swoy cień na cały ląd rozszerzyła, który podług woli Wazemecznego samieszkaney byda tylko powinian od ludow braterskich!

Zwycięzcy zaczynają nas już opuszczac; korpus nieśmiertelnych (zasługujący bardzisz na to imie, niżeli niegdys bufiac Pariski) udał się d. 15 z rana w podróż.

Najwspanielszy Cesarz Napoleon opuścił d. 16 o godzinie 2 po południu Schönbrunn. Które bądę kraie wielki ten Bohatyr w rozposzętym swoim zawołanie obecnością swoią za-

szezyci, u nas zostawac zawsze będąc w wieczney pamięci. Gdziekolwiek rucielomy okim, gdziekolwiek krok posuniemy, wszędzie znajdziemy pomnik tego sławy lub wspanialosci.

Xzę Bassano (Minister sekretarz stanu Maret) wyjechał ślad wczoray rano na powrot do Francyi.

Wiedeń nie może znieścienia swych fortyfikacyy policzyć pomiedzy nieszczęścia ukochzoney święto wojny. Nie tylko unikanie przez to niebezpieczeństwa stania się Saragossą, ale nadto zyskają mieszkańcy na upiękniczeniu miasta, na zdrowszem powietrzu i wygodzie. Wiedeń był, jedyną stolicą, która razem i twierdzą byda chciała; zadaremnie usiłował Jozef przewyciężyć ten gotycki przesąd. Teraz mamy dopiero nadzieję, że miasto i przedmieścia będą przez wiele nowych ulic wprost z sobą połączone, i pierwsze kochatowac będzie ze wszystkich stron świeżego powietrza. Gdy fosy zasypane zostaną, gdy zamieszają się jak w Lipsku na Angielskie ogrody, i ulice, idące na przedmieście, wybrukowane zostaną, na ow czas dopiero poznamy nie tylko przyjemność, ale i użytek z tego zdarzenia.

Pomiedzy wojskami, które wczoray Wiedeń opuściły, znajdował się także piękny korpus marytkow gwardyi, którzy przez piękną postawę i przykładowe postępowanie zjednali szacunek wszystkich mieszkańców na Leopoldstadzie, gdzie kwaterą stali. Godny ich dowodzca, Pułkownik Baste, kapitan okrętowy i razem przefortowy żegluzi od Uman aż do Raab i flotylli Dunajowey, umiał utrzymac jak najlepsze porozumienie z mieszkańcami, dał kilka uoszt dla nich i bal z powodu zawartego pokoju.

Mowią tu, że całe archiwum Rzeczy, a mianowicie papiery tyezące się obrzędu koro-

nacyi Cesarza Niemieckiego, upakowane są i będą do Paryża przewiezione; wymieniają także kilku arabiwistów Austriackich, szaltających przy tych papierach, którzy weszli w służbę Francuzką.

Z Stuttgardu d. 22. Października.

Dworska nasza gazeta zawiera co następuje:

Cesarz Napoleon wyjechał d. 16 o god: 2 po południu z Wiednia i nocował dnia tego, w Mölk. D. 17 przybył J. C. K. Mość późno w nocy do Passawy. Przez d. 18 pozostał w Passawie, oglądając tamtejsze fortyfikacye i oczekując telegraficznego doniesienia o zatwierdzeniu z strony Austrii traktatu pokoju. Rozmawiał tam chwilę z Król. Bawarskim W. Koniuszym i odesłał go nazad z zleceniem, aby oświadczył Królowi Jmć Bawarskiemu tego życzenie, iż jeżeli d. 19 pogodzinie 9 w wieczor przybędzie, żeby mu żadnych honorow nieczyniono. — D. 19 wyjechał J. C. K. Mość z Passawy do Monachium.

Z Monachium d. 20. Października.

Dziś rano około 9 godzin przybył Najjaśniejszy Napoleon Wielki, Cesarz Francuzow, Król Włoski, Protektor ligi Reńskiej, &c- przy odgłosie dziań i wszystkich dzwonow do Królewskiego zamku Nimfenburga i był od J. K. Maj uroszyście przyjęty. Oprocz jazdy Cesarzkiej gwardyi miał oddział narodowy gwardyi tutejszej stolicy szczęście otaczać powoz J. C. K. M. Cała droga od Monachium aż do Nimfenburga zapelniona była ludźmi, którzy okrytego sławą Zwycięzcę i Pokojodawcę okrzykami radości wita li. Monarcha ten lechał przez całą noc z Passawy.

— D. 21 — Przepędziwszy Najjaśniejszy Cesarz cały dzień wczorajszy z Królestwem Jchmość i na dawaniu audyencyy, przybył tu o godzinie 7 w wieczor na reprezenta-

cyj opery *Sargines*. Gdy Wielki Zwycięzca i Pokojodawca w towarzystwie Królestwa Jchmość do wielkiej loży pięknie oświetlonego teatru wszedł, powitany był przy odgłosie trąb i kettow od licznych widzow okrzykami radości. Po skończeniu igo aktu polecały wysokie osoby w 8 konnym powozie przy okrzykach ludu przez główną i pięknie oświetloną ulicę na powrot do Nimfeaburga. Oprocz Królewskiego mieszkania, pałacu Królewicza Maxymiliana, Królewicza Wilhelma, &c. były i inne królewskie gmachy i prywatne domy gułowane oświetlone. Cały ratusz jaśniał w świetle. Na gmachu akademii umiejętności znajdowała się złota lira; powyżej niej cyfra N. a poniżej napis: *Pacificatori*. Pięciokwadransowa droga z Monachium do Nimfenburga oświetlona była tysiącami lamp, które sprawiały widok, jaki rzadko gdzie widzieć można. Na wniyściu do wielkiej ulicy drzewkowej wystawiona była Zwycięzcy tryumfalna brama w kokosalnej formie. W kryształowym szkłe jaśniał napis: *Napoleon Magno Pacificatori*. Kanał po obu stronach oświetlony lampami, jako też koniec przechadzki z czterema wielkimi słupami przedrówny czynił widok. Zamek Królewski Nimfenburg kończył iluminacyą, której sprzyiała pogoda.

Drugi list tegoż dnia. — Po przybyciu wczoraj rano do Nimfenburga dawał Najjaśniejszy Cesarz przez godzinę audyencye, potem udał się do swego gabinetu, skąd z igo rozkazu wyniesiono wszystkie kosztowne sprzęty, a wniesiono wielki stół, na którym rozłożono zaraz wiele map i topograficznych rysunkow.

Od gajey dywizyi, nad którą Jenerał porucznik Deroy ma dowództwo, nadeszła już także wiadomość, że d. 18 w południe stanęła

przy Wögel i złączyła się z 2gą dywizją, która tegoż dnia po południu o godzinie 2 do St. Johann weszła. Trzecia dywizja stoczyła małe na cześć uroczkę przy Kufstein i znalazła dwa mosty rozobrane, które w pół godziny postawione zostały. Innego operu, równie jak 2ga dywizja nie doznała. Dobra karność, którą wojska zachowują, sprawiła, iż mieszkańcy, którzy z pierwszego przestraschu na widok wojska domy swe popuszczali, zaczęli do nich powracać.

— D. 22 — Dziś o godzinie 7 z rana opuścił Narys. Cesarz Napoleon po niespełna 24 godzinach Nimfenburg.

Przeszłej nocy przybył tu goniec z potwierdzeniem traktatu pokoju z Wiednia.

Zaraz po wyjeździe Narys śniejszego Cesarza przybył do Nimfenburga goniec Rosyjski, który polecał z J. C. K. Mszą. Następne na godzinę 12tą wczoraj (polowanie na barzanty, odłożone zostało do godziny 2gi. Narys śniejszy Cesarz i Król powrosili z niego o godzinie 4tej; było zaś niedaleko Nimfenburga. Obiad był o godzinie 5tej; Cesarz iadł w swoim gabinecie. U Królewskiego stołu siedzieli Marszałkowie i Ministrowie. Narys śniejszy Cesarz zostawił znaczne podarunki dla urzędników dworskich. W W. Koniuszowie, Baron Gohren, i Baron Kelling otrzymali kosztowne tabakiery z portretem J. C. K. Mci i brylantami wysadzone. Królewscy szambelani, którzy u J. C. K. Mci służbę czynili, otrzymali także tabakiery; pasiowie brylantowe spiłki i pierścienie, &c.

Dziś oczekujemy tu Ministra Champagoy z Wiednia.

Z Augszburga d. 22. Października.

Elektor Trewirski postąpił był, jak wiadomo, W. Marszałka swego, Hrabiego Kesselstadt, do Nimfenburga, dla powitania Narys-

śniejszego Cesarza i ofiarowania mu w przejeździe przez Augszburg swego pałacu. Cesarz podziękował w uprzymych wyrazach Elektorowi za tę grzeczność i obiecał zjeść u niego śniadanie. — Dziś o godzinie 4 rano przybył tu umysłny posłaniec z doniesieniem, że Cesarz dziś leżąc przed południem przez Augszburg przejeżdżać będzie. Elektor wyjechał w 8 konnym paradnym powozie o godzinie 7 do Friedberga, wraz z Rządcą miasta Jeneralem Moulin, dla powitania tam J. C. K. Mci i towarzyszenia mu do Augszburga.

Podróżni, którzy w tej chwili z Monachium przybyli, zapewniają, że Królewicz Następca tronu Bawarskiego, wszedł d. 20 w wieczor z wojskiem swoim do Inspruka.

Druga legia Nadwiślańska, janda Portugalska, wszystkie Francuskie, Włoskie i Eszwarskie wojska, tudzież piecha i konna nasza gwardya narodowa stoją od rana pod bronią, oczekując na Cesarza Napoleona.

— D. 23 — Wczoraj o kwadransu na godzinę 1wszą po południu przybył tu największy po wszystkie czasy z Meźow, Zwycięzca i Pokojodawca Napoleon przy wystrzałach szdzał i odgłosie wszystkich dzwonow, i iadł u Keia Elektóra śniadanie. — Zabawił tu cokolwiek nad godzinę. Zaraz po przybyciu oświadczył Monarcha, iż chciałby mszy słuchać. Nie przygotowano się na to; lecz na szczęście nadarzył się ubogi Xiądz, który jeszcze nie był miał mszy. Został zato prawdziwie po Cesarzku obadaczony, bo otrzymał brylantowy pierścień w wartości 100 Napoleondorow i nie posiadał się z radości. Trzej pierwsi urzędnicy Elektora otrzymali po tabakierze z brylantowa cyfrą, a służcy 150 Napoleondorow. Wszysey uważali, iż Cesarz Napoleon od roku 1805 jak tu był, znacznie przytył.

W przebiegu 24 godzin przeszło tedy 4 sztafety rządu Francuzkiego. Na jednej z nich napisane było, iż ma przed Cesarzem, a przy-
najmuley z nim razem być w Stuttgardzie.

Krótki pobyt Cesarza w Augsburgu oznaczony jest dobrodziejstwem. Wdowa Le-
karza Breiding, który padł ofiarą swej nie-
ustającej pracy około lazaretów Francuzkich,
podała Cesarzowi prośbę otoczoną 4 małemi
dziećmi, i odebrała z pewnieniem dotychczas
pensyi 600 f.

Z Erlangen d. 24. Października.

Stojący w okolicach naszego miasta regi-
ment strzelców W. Xięstwa Bergskiego, udał
się d. 20 b. m. w drogę nad Rees. Tegoż dnia
ruszył w drogę sztab i Jenerałowie Fouler i
Lamotte. Według przepisu regiment raczo-
ny musi d. 2 Listopada stać w Moguncyi.

Z Frankfortu d. 23. Października.

Wczoraj przybył tu Jen. dywizyi Fou-
ler, który w bitwie pod Eßlingen w Austryac-
ką niewolę zabrany został; należy on teraz do
korpusu Xcia Abranta. Xczę Salm zostający
przy tymże korpusie przybył tu także wczoraj;
i on znajdował się w Austryackiej niewoli.
Pierwszy leżący przyjechał tu adiutant Xcia
Abranta i zamówił dla niego i dla powyższych
jenerałów kwatery. Wielu adiutantów i office-
row głównego sztabu przejechało już przez na-
sze miasto do Moguncyi. Korpus Xcia A-
branta, który oprócz innych wojsk składa się
z 13,500 Francuzów, jest tu w krótce oczeki-
wany. Cały zaś wynosi 25,000 ludzi i ma być
do Portugalii przeznaczony.

Z Norembergi d. 22. Października.

Podług listów z Monachium polecało
dwóch Francuzkich i dwóch Bawarskich jene-
rałów, wraz z Austryackim Jenerałem Xciem
Lichtenstein do granic Tyrolskich, dla oznay-
mienia powołanemu tam wydziałowi, że Ty-
rol nie powroci się nigdy do Austrii, ale że

stać będzie przy koronie Bawarskiej, i dla
nakłoniła Tyrolczyków, aby postuzdami
byli prawemu swemu Monarsze. Inne do-
wieśdzenia mówią, iż jeden Cesarzko - Austryac-
ki jenerał polecał z pewnemi zleceniami do
Inspruka. W Salzburgu miała się leżać z nie-
konitych osób założycielem o 100 Napoleo-
row, iż Tyrol przed końcem tego miesiąca być
dzie zupełnie podbity.

Z Manheima d. 25. Października.

Najświeższy Cesarz Napoleon, który
d. 23 przybył do Stuttgardu, krótko zabawi-
wszy u Króla Jenci Wirtemberskiego, udał się
tego samego dnia w dalszą podróż do Francji
przez Pforzheim, Eßlingen, Rastadt, &c. Do
ostatecznego miejsca przybył J. C. K. Mase d.
24 z rana, gdzie czekał na niego Należca W.
Xięstwa Badenskiego z swoją małżonką.

Z Londynu d. 20. Października.

(Przez Francuz.)

Lord Bathurst mianowany został ministrem
spraw zagranicznych na miejscu P. Canning.
Był on dawniej prezydentem kolegium handlo-
wego i wielkim jest przyjacielem Miergrabiego
Wellesley. Może przyjął tylko dla tego ten
urząd, ażeby go temu oddał.

Z Lizbony donoszą, że Lord Welling-
ton, mianowany został prezydentem rządu Por-
tugalskiego.

Najnowsze z Hiszpanii listy donoszą, iż
wszystkie dokładają sposobów, aby wojsko
Lorda Wellington, który stoi zawsze jeszcze
w okolicach Badajoz, ile możności zmocnić;
500 wyzdrowiałych w Lizbonie żołnierzy po-
stano do niego. Szczęść set do 700 koni przy-
wieziono z Anglii dla 14go dragonii regimentu
i legii Niemieckiej.

Ponieważ przez Tryest i inną Austryac-
kie porty zatamowany jest przewóz osadowych
towarów na stały ląd, wielki sztab osych
zapis znalazł się w Malcie.

D O D A T E K

D O N^{ro.} 91.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

W NIEDZIELĘ DNIA 12. LIŚTOPADA 1809.

Dalszy ciąg ofiar na Lazzarety.

W. Panna Starczewska z Wielkiej Polski szarpi funtów 6 lotów 24 bielony na kompressy funt. 5 lot. 6.

Bezimienna z Sandomierza szarpi funtów 9.

Petagia Nidecka szarpi funt. 10.

Regina Piekoszewska szarpi funt 1, lot. 8 kompressow lot. 10.

Bezimienna z starej Galicyi szarpi funt. 15, kompressow funt. 2, lot. 12, bandaży sztuk 33.

Julja na Skabicka szarpi lotów 22.

Salomea Zeromska szarpi funt. 2, lot. 10.

Obywatelka z starej Galicyi M. L. szarpi funt. 7, koszul sztuk 12, przścieradeł sztuk 12.

Bezimienna w złocie dukatow sztuk 3, szarpi funt. 2.

Bezimienna z starej Galicyi szarpi funt. 5, lot. 4, kompressow funt. 7, lot. 12 i płotna sztuk 4 każda po łokci 60.

W Krakowie d. 6 Listopada 1809.

X. K. Skurkowski,

Dalszy ciąg ofiar patryntycznych.

Szkoła strzelecka iako to:

W. Krzyżanowski, wiceprezes ma- Zł. Pol. 200.
gistratu, iako także szkoły dyrektor 200.

P. Bartanowski starszy . . . 200.

P. Mazurkiewicz podstarszy . . . 100.

Franciszek Xaw. Bayer . . . 100.

P. Jan Gloger . . . 100.

P. Schreiter . . . 20.

P. Gruzłowski . . . 100.

P. Janiszewski . . . 50.

P. Auer . . . 60.

P. Kuciński . . . 100.

P. Kowalski . . . 200.

P. Janikowski . . . 100.

P. Jerzy Bayer . . . 100.

P. Terroni . . . 60.

Kassa teyże szkoły . . . 300.

P. Michał Filipowski . . . 200.

Cech kowali Krakowskich . . . 124.

Detto marsarzy i kamieniarzy . . . 582.

Detto cieśli . . . 104.

De to rzeźnicy . . . 648.

Detto grzebleniarzy . . . 18.

Bienkiewicz Kommiss.

Z Paryża d. 24. Października.

Polutrze spodziewany jest J. C. K. Mofe w St. Cloud lub w Fontainebleau. Jest tu około 40,000 zgromadzonego wojska, które oczekuje tylko na przybycie Cesarza, potem uda się do Hiszpanii.

Monitor zawiera w sobie pisma, które poprzedzały uchwałę senatu względem wybrania 36,000 ludzi po iryjskich do wojska. Do tych pism należy także raport, który Minister wojny zdał J. C. K. M. d. 15 Września, i wyraził w nim między innymi co następuje:

"Będąc panem Wiednia i więcej połowy Austryjskiej Monarchii, znajdniejsz się W. C. K. Mość na czele najyogromniejszego wojska, jakie kiedy Francya za Renem miała; a zdając co dokazać może, dosyć będzie przypuszczać, że to wojsko zaledwo utworzone podobno Austryjkom pod Thann, Abensberg i Eckmühl. Układy o pokoy w Altenburgu czyli się ukńczają pokojem lub wojną daley trwać będzie, masz W. C. K. M. się dosyć żołnierzy w edrocznie, dla dopełnienia swiego wojska w Niemzech. Rozmaite pola bitwy, na których okrywają się W. C. K. Mei wojska chwają, są zazadto jedne od drugich oddalone, a żeby wyflawiac żołnie za za tudy podroży z jednego na drugie miejsce; nadto iestliś W. C. K. M. się tyle kontent z górlwością wojska, którem za Dunajem dowodzisz, iż nie chcesz wysłać go do Hiszpanii. Wojska Francuzkie za Pireneami składają się z resztą z 300 batalionow piechoty i 150 szwadronow jazdy. Dosyć zatem będzie utrzymywac znajdające się tam wojska w zupełności, bez poselania nowego korpusu. Zgromadzone w Bajonie 30,000 ludzi wyflarczą do uskutecznienia tego i do caparcia sily, którą tam Angliacy sprowadzili. Największy Panie! lud Francuzki winien będzie W. C. K. Mei nieocenione dobro i chwałę zdobytego pokoiu bez wyprawy morskiej. Każde usiłowanie Anglikow na statym lądzie iestli kroktem więcej do powszechnego pokoiu. Ubolewanie nad ich stratą sprawi nakoniec w omysłach słuszny wstępt przeciw ludzkom,

którzy przez ambicyę i szaloną nienawiść poważli się wyrzec słowo wieczney wojny. Natchnie ten lud życzeniem powszechnego pokoiu, który każdy rozumny człowiek przepowiedziac może za bliski, iezeli Angliacy nie poprzeskna w dawać się w walkę na statym lądzie. — Europa widziela, iż spotniło się coś W. C. K. M. przewidzieli do mnie napisali. "Zyczyć sobie szczęścia możemy, iż Angliacy skupili się w bagnach Zelandyi. Trzymać i h tylko potrzeba na wodzy, a wkrótce zaraźliwy powietrze i panujące w tey okolicy febry zniszczą ich wojsko.," Angalskie wojsko, stojące w tych bagnach i cierpiące niedostatek wody do picia, utraciło przeszło trzecią część swoich żołnierzy. Łatwość zaś, z jaką Angliacy przewożą się przez morze od jednego do drugiego brzegu, kate się domyślić, iż żołnierze, którzy ucziłi nieszczęścia tey wyprawy, zmienią ich wojsko w Portugalię. W okolicznościach terazniejszych przestanie na niedziownem tylko rekrutowaniu. Z popisu roku 1806, 7, 8, 9 i 10 pozostało się ieszcze 80,000 ludzi do wybrania. Proponuję więc W. C. K. Mei, abys powołał z nich tylko 36,000 ludzi do wojska, a resztę zupełnie od wojskowości uwolnił. O, rozs tego będziesz W. C. K. Mość miał do rozrządzenia 250 000 ludzi z popisu roku 1811go. Różę zaś W. C. K. Mei, abys ich nie powołał, wat, iak tylko w ten czas, gdyby zdarzenia zniszczyły nadzieie i zamiary pokojowe W. C. K. Mei. — Wojska W. C. K. Mei są rownie strasne przez swoją liczbę, iak przez mężstwo. Lecz któzby mógł Francyi radzić, aby nie utrzymwała sil swoich w rownowadze z silami swoich nieprzyjaciol? Gdyby mianochciano tey s śmieszego bezpieczeństwa pochodzącej rady, potrzebaby zapomniec, iż Austria miała nie dawno 700,000 uzbroionych

judzi, i że to mocarstwo dla zrobienia tak olbrzymiego wysilenia nie wzdrygało się wyludnić swoje kraje i zniszczyć sąsiedy swojej szczęśliwości. Potrzeboby także zapamiętać, iż Anglija należała do lądowej wojny, i w ednym czasie pokazała się z 3 osobnemi wojskami pod brzegami Neapolu, Hollandyi i Portugalii, &c.,

Ktę Arsykancelarz państwa wyraził między innymi w swej mowie do senatu: — "Jeżeli pokój między Francją i Austrią przyjdzie do skutku, tedy nie bez wielkiej trudności przyszedłoby przeprowadzić walecznych żołnierzy, którzy go dobyli, od brzegów Da-

nain nad brzegi Gurdalaquavir. Zdać się więc, iż J. C. K. Męć słusznie żąda, aby zwycięzcy odebrali pierwej hołd publicznego podziwienia i powszechnej wdzięczności.,

Ambassador przy dworze Neapolitańskim, P. Lafenilade d'Aubusos, powrócił z Neapolu do Paryża.

Minister marski Des és pojechał do Antwerpji. Bydź może, iż Cesarz w powrocie swoim odwiedzi to miasto.

Pisma tutejsze donoszą, iż 8 Angielskich okrętów zatopiła burza przy Helgoland, których ładunek w osadowych towarach wynosił 120,000 f. szt. wartości.

D O N I K S I E N I A

w Imieniu Napoleona Wielkiego Cesarza Francuzow, Króla Włoskiego, Protektora Ligi Reńskiej, &c. &c.

Urząd Administracyjny Cirkulu Krakowskiego oznajmia, iż bieg poczty przez Magiary, dojMorawii, Czech, Austrii, i t. d. ma być otwartym, i listowa poczta odechodzić będzie z Krakowa dwa razy w tydzień, to jest w Poniedziałki i Piątki. Wszystkie więc niniejszym obwieszczeniem interesowani mają się do tego rozrządzenia stosować, które, ażeby do wiadomości publicznej doszło, ma bydź w mieście obwieszanym, i do Gazet podanym.

W Krakowie d. 11 Listopada 1809 roku.

Henryk Xię Lubomirski Prezes.

Felix Grodzicki Sekretarz generalny.

W Kiegarńi Jana Maja w Krakowie na ulicy Florybąskiej pod Nrem 507 znajdują się następujące najnowsze Książki.

- 1) Mocność w wykładzie Prawa przyrodzonego &c.
- 2) Traktat o Miłości Ojczyzcy przez Andrzeja Markiewicza.

Rząd Centralny tymczasowy wojskowy obdwóch Galicyow, chcąc na mocy rozkazu J. C. K. Męć Józefa P. niastewskiego Najwyższego Dowodcy siły zbrojney, ustanowić administracyą góralczy w kraju zajętym przez wojska Polskie, wzywa gorliwych o dobro tegoż kraju obywatelow i cudzoziemcow mających zdolność, do sprawowania przyszłych urzędow w Administracyi góralczey, ażeby w przeciągu niedziel 4ch osobiście lub na piśmie swoje Nazwiska, miejsce pomieszkania i dowody swej zdolności Rządowi Centralnemu okazali.

Dan w Lublinie dnia 23 Października 1809 roku.

J. C. K. Męć Napoleona W. Rządu Centralnego Galicyow Prezes.

S Ordynat Zamoyski, mp.

M. Lewicki, J. S. mp.

Przybył tu do Krakowa z Hollandyi, imiesiem Jan Cymerman, który ma prawdziwie Herbarskie kwiaty w Cybulach; Hiszpanow 48 gatunkow, Tacetynow, Renokulow, Antymonii, Tulipanow, Szunkilow, Tuperczynow Narcyzow, &c. tudzież różne gatunki nasion, które dostac z niego można na Grodzki ulicy pod Nrem 30 pod znakiem siedmiu Sawabow mieszkającego.

Urząd Administracyjny Powiatu Krakowskiego, podaje do publicznej wiadomości, iż wyrokiem Wysokiego Rządu Centralnego dnia 30 Października b. r. Nrem 3367. Cło od koni

z zagr. nicy do kraju wchodzących uchylone zostało; takowe rozporządzenie od dnia swego ogłoszenia moc swolą otrzymuje, i do niego każdy regulować się ma.

Henryk Xiążę Lubomirski, Prezes.

Felix Grodzki, Sek. Jen.

W Imieniu Napoleona Wielkiego, Cesarza Francuzow, Króla Włoskiego, Protektora Reńskię, &c. &c. Urząd Administracyyny Cyrkulu Krakowskiego.

Wydział Administracyi Skarbowey.

Wiadomo czyni każdemu, komu o tem wiedzieć należy, iż żadna nota do biera kancelaryi skarbowey przyymowaną nie będzie, bez ślepla oznaczającego wartość opłatozowego skarbowi ślepla w kancelaryi śę lowey, i bez ślepla herbowego orła. Oraz na której wyrażono nie będzie ulicy i Numer mieszkania podającego takową notę: — Gdyż częstokroć zdarza, nie z zażalenia podanej proźby, lecz raczej z niewiadomości mieszkanca, podającego swą proźbę, pochodzi.

Dan w Krakowie d. 26 Października 1800 roku. Z kancelaryi wydziału skarbowego, na Grodzkiej ulicy pod Nr. 115.

Seb: Dembowski, R. W. Skar.

X. Dyrektor szkół normalnych w Wieliczce ma do 3000 dwóch i trzech letnich szczepkow, jabłkowych 50, a g uszkowych 30 różnych g tunkow na sprzedaż; pniki są z iader dobrych owocow, a saniem z granicznymi gryfami nasyborniejszych fruktow zaszczepione. Szuka na sztukę jest po iednym złotym polskim, kto razem do 2000 weźmie; lecz sam sobie ich musi odwieść z. Życzący sobie takowych szczepkow, zechce się do właściciela zgłosić, lub znającego się na szczepiu przystać.

Rozalii Grabeczanki mąż Jakób Szymula, rodem ze wsi Ręzas, z fary Liszki, dycecezyi Krakowskiej, wzrostu średniego, twarzy ogromney, włosow czarnych, oczow siwych, nosa okrągło pociągłego, pomieszkwszy rok leden z Rozalią żoną bez pot miłwa, puciwszy się na flis od let II opuścił żonę, gdy ona o tym i kóbie Szymula mężu zbiegłym żadney powziąć nie może wiadomości, przeto uprasza W W. JXX. Paltersow dusz, iako też i wsz, stkiey zwierzchności, aby albo o życiu jego i przebywaniu, albo o śmierci nadajoney raczyli ją przez pocztę do Krakowa do W. Miedzickiego uwiadomić, a Rozalia żona ponieśiony expens, wynad, rodzic oświadcza się.

W Imieniu Napoleona Wielkiego, Cesarza Francuzow, Króla Włoskiego, Protektora Ligi Reńskię, &c. &c.

Urząd Administracyyny Cyrkulu Krakowskiego, podaje niniejszym do publiczney wiadomości, że na dniu 10tym Listopada przez publiczną licytacyą więcej ofiarującemu dochody miasta Skały, to jest propinacya, której pretium fisci, 600 ryl.

Czopowe którego pretium fisci 570 ryl. w roczną dzierżawę od 1go Listopada 1809 do ostatniego Października 1810 w kancelaryi magistratu miasta Skały wypiszesone będą. Miałey chęć licytowania dowiedzą się przed licytacyą o dalszych warunkach dzierżawy tych dochodow i złożyć mają totą część szacunkowey ceny tytułem wadli, bez którego do teyże licytacyi przyppiszesonemi bydz nie mogą. W Krakowie d. 1 Listopada 1809 roku.

Henryk Xiążę Lubomirski, Prezes.

Felix Grodzicki, Sek. Jen.

Para koni i wóz, których właściciel niewiadomy, urzędowi policyysemu oznajmionosostły. Ktoby zatem ządził mieć do nich prawo, i uniknąć kosztow pomazających się na bywienie koni; uda się iak najszybciej do Urzędu Dyrekeyi Policyi, a od tego dalszą względem nich powzięcie wiadomość.

Z Dyrekeyi Policyi w Krakowie dnia 3 Listopada 1809

A. Czapski.